

Kaebajate arvates ei ole kolmanda isiku taotlus põhjendatud, arvestades vähemalt järgmisi asjaolusid:

- 1) Kaebajad ei nõua kaebuse rahuldamise korral oma menetluskulusid välja. Kaebajate töötundide hulk ja töö maht rahasse arvatuna on olnud väga suur, kuid kaebajad on selle töö teinud vabatahtlikult ja ühiskondlikus korras, selle eest tasu saamata. Kaebuse mitterahuldamise korral neilt kulude väljamõistmine oleks ilmselgelt ebaõiglane.
- 2) Kaebajatel puuduvad rahalised vahendid kolmanda isiku menetluskulude tasumiseks. Kulude väljamõistmine viiks kaebajad tõenäoliselt pankrotini. Sellise olukorra tekitamine mõjuks äärmiselt kahjulikult kogu kodanikuühiskonna arengule, vabatahtlikule ühiskondlikule tööle, samuti kaebajate võimekusele edaspidi ühiskondlikes huvides tegutseda, mida on seni tehtud inimeste vabast ajast ja isiklikest vahenditest, panustades linnaruumi tulevikku kujundavate otsuste tegemisse oma liikmete teadmisi ja pühendumust. Kokkuvõttes läheks ühiskondlikult aktiivsemate seltside pankrotistamine vastuollu ka seaduseandja tahtega jõuda planeerimisseaduse ja selles sisalduvate vaidlustamisvõimaluste kaudu ühiskonnaliikmete huve tasakaalustatult arvestava ruumilise arenguni.
- 3) Kolmanda isiku poolt esitatud argumendid kohtumenetluses ja tema poolt tehtud näiliselt mahukas töö ei ole antud vaidluses asjassepuutuv. Kolmas isik on esitanud hulgaliselt viiteid riigikohtu lahenditele, millel puudub seos kaebuse sisuga ning esitanud hulga tõendeid, millel ei ole tähtsust vaidlustatud otsuse õiguspärasuse hindamisel.
- 4) Vaidlustatud otsuse on teinud vastustaja. Arvestades PlanS § 10 lg 6¹ pidi vastustaja olema vaidlustatud planeeringu tellijaks, mis tähendab et kolmas isik võis osaleda planeeringumenetluses üksnes PlanS § 16 alusel, samaväärselt kahe kaebajaga. Juhul kui kohus kaebust ei rahulda, siis arvestades seadust, tunnistab kohus sellega ka vastustaja tellijaks olemist ja tema õiguspärast tahet. Seega antud vaidluses ei ole kolmanda isiku osalemine olnud olulise tähtsusega ega ka tema menetluskulud põhjendatud.
- 5) Kaebajad ei seisa oma subjektiivsete õiguste eest, vaid populaarkaebuse vormis piiritlemata hulga isikute huvide, kehtiva üldplaneeringuga kaitstavate väärtuste ja tulevikuvõimaluste eest jm kaebuses välja toodud avalike huvide eest. Kaebuse eesmärgiks on ka püüdlus aidata suunata planeerimisalast õiguslikku keskkonda selle poole, et planeeringud oleks käsitletavad ühiskondlike kokkulepetena. Ka esialgse õiguskaitse määruuses on kohtud rõhutanud, et vaidluse õiguspärane lahendamine on avalikes huvides. Kaebajate poolt tehtud töö on vaieldamatult ühiskondlikult kasulik, vajalik ja avalikes huvides. Sellist tööd ei oleks asunud keegi tegema oma isiklikes huvides.
- 6) Kolmas isik seisab üksnes oma kinnisasja väärtust hüppeliselt tõstnud otsuse kehtimajäämise eest. Kaebuse rahuldamata jätmine on kolmandale isikule juba iseenesest niivõrd suur rahaline võit, et kaebajatelt saadavate menetluskulude väärtus on tema jaoks tühise suurusega (eriti võrreldes kaebajate rahalise seisuga).
- 7) Kaebajate arvates on kolmanda isiku poolne taotlus ebaeetiline, kuivõrd kolmanda isiku esindaja suhtes ja seoses vaidlustatud otsusega on jõustunud kohtuotsus pistise andmises. Kaebajatel on olnud alust arvata, et vaidlustatud otsus on tehtud otseselt kolmanda isiku huvides, jättes tagaplaanile planeerimisseaduse põhimõtted.

Tulenevalt eeltoodust paluvad kaebajad kolmanda isiku taotlust mitte rahuldada ning menetluskulusid mitte välja mõista.

Lugupidamisega,
Toomas Paaver,
kaebaja seaduslik esindaja